

విజయా వారి
అప్పుచేసి
పప్పుకూడు

డైరెక్టర్..
ప్రసాద్

నిర్మాతలు... నాగిరెడ్డి... పాటలు...

న టు లు

యస్. టి. రామారావు	రాజా
యస్. వి. రంగారావు	ముకుందరావు
రేలంగి	భజగోవిందం
జగ్గయ్య	రఘు
సి. యస్. ఆర్. ఆంజనేయులు	రామదాసు
రమణారెడ్డి	రామలింగం
శివరావు	డ్రెమెటిక్ ట్రూప్ మెంబరు
నల్ల రామమూర్తి	,,
కుటుంబరావు	చెంచయ్య
నరసింహమూర్తి	రాము
రామలింగయ్య	శెట్టి
బాలకృష్ణ	నౌకరు
పద్మనాభం, ప్రసాదరావు	పెళ్లికొడుకులు
మిక్కిలినేని	రాజు

న టీ ము లు

సావిత్రి	మంజరి
జమున	లీల
గిరిజ	ఉష
సూర్యకాంతం	రత్నమ్మ
ఇ. వి. సరోజ	నర్తకి

అప్పుచేసి పప్పు కూడు

కథా సారం

తప్పుదారిని నడిచే పెద్దలను నొప్పించకుండా
మంచి మార్గానికి మళ్లించిన చిన్నవాళ్ల చిత్రకథ!

కథా సంగ్రహం

అప్పుచేసి పప్పుకూడు తినడం కొందరికి వ్యసనం. అందులో అగ్ర గణ్యుడు రావుబహదూర్ రామదాసు. ఏ తంత్రంచేసో, ప్రతివాళ్లదగ్గర అప్పులుచేస్తూ పట్నంలో సాటిలేని శ్రీమంతుడుగా దబాయించుకుని బ్రతుకు తున్నాడు. తన కాంక్షలు తీర్చుకోడానికి ఎంత దారుణానికైనా తెగిస్తాడు 'ఇది కూడదురా' అన్న వృద్ధుడూ, అందుడూ అయిన తండ్రిని నోరు నొక్కి ఒక గదిలోపడేసి తాళంవేశాడు. తన దుర్మార్గాన్ని సాగించుకోడానికి రాందిక, గంగాదిక అనే యిద్దరి రౌడీలని బాడిగార్డులుగా ఉంచు కున్నాడు. ఊళ్లో తన పరపతిని చాటించి, అప్పులు పుట్టించడానికి నాట కాల భజగోవిందాన్ని తన గుమాస్తాగా పెట్టుకున్నాడు. అతను మాత్రం చాలా తెలివైనవాడు. ఉద్యోగం దుష్టునిదగ్గరైనా ఉభయకుశలోపరిగా మంచి పనులుచేస్తాడు, చెడుపనులు చెయ్యడు. అతని బావ రామలింగం. జమీందార్ ముకుందరావుగారి మేనేజరు. అంత హోదాలో గొప్ప సంబం ధాలు తెచ్చి కూతురు ఉష పెళ్లిచెయ్యాలని రామలింగం ఆరాటం. కాని, ఉష భజగోవిందం ప్రేమించుకున్నారు. రామలింగం తప్ప యింట్లో అంతా భజగోవిందం పార్టీ. ఆయన తెచ్చిన సంబంధాలన్నీ చిత్రనాటకాలాడి, చెడ గొట్టి పంపుతున్నారు.

దివాన్ బహదూర్ ముకుందరావు గొప్ప జమిందారు. ఆయనికి మహారాజులన్నా, సాధువులన్నా అమిత గౌరవం. కల్లకపటం తెలియని బోళామనిషి. మనుమరాలు మంజరితప్ప ఆయన కింకెవరూ లేరు. ఎలాగైనా వీరి అస్త్ర కాజేయ్యాలని రామదాసుకు దుర్బుద్ధి పుట్టింది. తన కొడుకు రఘు పదేళ్లనుంచి లండనులో వుండి, ఇప్పుడు డాక్టరై వస్తున్నాడు. అతను రాగానే మంజరిని అతనికిచ్చి పెళ్లిచేసేటట్టు ముకుందరావుని ఒప్పించడానికి, అతని మేనేజరు రామలింగానికి లంచంపెట్టి, రామదాసు కుతంత్రం పన్నాడు. ఈ పాప చింతలో రామదాసుకి తన కోడలు లీల సంగతి పట్టనేలేదు. ఆ పిల్ల చచ్చినట్టే అతని లెక్క.

లీలకు తల్లిదండ్రులు లేరు. అన్నగారు రాజా జాతీయోద్యమంలో జైలుకు వెళ్లాడు. అతడూ మంజరి కాలేజీలో చదువుకుంటున్న రోజుల్లో అన్యోన్యం ప్రేమించుకున్నారు. మంజరికి రాజా స్థితిగతులన్నీ తెలుసు. వాళ్ల అస్త్రని కాజేసి రామదాసే వాళ్ల నీ గతికి తెచ్చాడు. చివరికి దిక్కులేని లీలను మంజరే రహస్యంగా రక్షిస్తూంది. ఈ రహస్యాలన్నీ భజగోవిందానికికూడా తెలుసు. రామదాసుగారి దురాశకు ఈ ఆడపిల్లల జీవితాలు బలికావడం అతని కిష్టంలేదు. రామదాసుకు బుద్ధిచెప్పాలనుకున్నాడు.

రాజా జైలునుంచి వచ్చాడు. మంజరివల్ల రామదాసు చేసే ద్రోహాలు తెలుసుకొని అతనికి బుద్ధిచెప్పడానికి బయలుదేరాడు. భజగోవిందం అతన్ని వారించి, “మీ చెల్లెలి కాపరం కుదుటపడాలన్నా, నీకూ మంజరికి పెళ్లి కావాలన్నా, మీరిద్దరూ నే చెప్పినట్టు నాటకం ఆడాలని” అన్నాడు. “వేషాలు, మోసాలు ఎందుకు? ముకుందరావుకి నిజం చెప్పేద్దాం” అని రాజా, “ప్రేమ విషయాల్లో నటించడం నావల్ల కాదని” మంజరి అంటే, “రామదాసువంటి కుతంత్రుని దగ్గర, ముకుందరావువంటి స్వతంత్రుని దగ్గర, మీ సత్యాగ్రహాలు, నిజాయితీలు సాగవు. కనుక, ఇటువంటి పెద్దల్ని, వారిమాట వారికి సాగుతున్నదనిపిస్తూ, ఏమీ సాగకుండచేస్తూ,

చివరికి విసుగుపట్టి వాళ్లంతటవాళ్లే మంచి మార్గానికి వచ్చేటట్టు చేయడమే నేటి యువతీ యువకుల కర్తవ్యం అనీ, అందుకు ఏ నాటకం అడినా తప్పు లేదని ” భజగోవిందం బోధించాడు. వారూ ఒప్పుకున్నారు.

అనుకున్న ప్లాను ప్రకారం రాజా లీలను తీసుకుని రామదాసు ఇంట్లో దిగపెట్టాడు. రామదాసు రాజాని బెదరించాడు. కావాలంటే, మనోవర్తి పారేస్తాను, చెల్లెన్ని తీసుకుపోమ్మన్నాడు. ‘చెల్లె లేమిటీ, నీ కోడలు నీ యింట్లో ఉండవలసిందే’ అని రాజా పట్టుపట్టాడు. రౌడీలు వచ్చి గెంట బోతే వాళ్లని పడగొట్టాడు. ఇక అల్లరి పెడతాడని రామదాసు భయపడి, ఏదో పనిమనిషిగా, మూగపిల్లగా పడిఉంటానంటే కోడల్ని తనింట్లో ఉండ నిస్తానన్నాడు. పాపం లీల అలాగై నా ఉండనిస్తే చాలని ఒప్పుకుంది. సరే, యిప్పటికిలా కానీ అని రాజా వెళ్లిపోయాడు.

ఇక భజగోవిందం తన నాటక కంపెనీలో, రాజాని ఒక మహారాజాగా ముస్తాబు చేసి సరాసరి ముకుందరావు గారింటికి తీసుకువెళ్లి, వారు బొంకులమర్రి రాజాగారని పరిచయం చేశాడు. రాజా అనగానే, ముకుంద రావు ఆతన్ని ఎంతో గౌరవించి, వారి బసకి తన ప్రక్క బంగళానే ఏర్పాటు చేసి, వారి సపర్యలు స్వయంగా చూడ్డానికి మంజరినే నియమించాడు. మంజరికి తెలుసుగా, ఈ రాజా తన రాజా అని. సంతోషించింది.

రామదాసుగారి కొడుకు రఘు ఇంగ్లాండునుంచి వచ్చాడు. రాగానే, తాతగారిద్వారా తండ్రి చేస్తున్న ఘోరాలన్నీ తెలుసుకున్నాడు. క్రమంగా తనయింట్లో పనిమనిషిగా ఉన్న మూగపిల్ల తన భార్యలీలే అని తెలియగానే, రఘుకి ప్రాణంలేచొచ్చింది. పాపం తనకోసం ఆ పిల్ల పడుతున్న పాట్లు చూసి జాలి పడ్డాడు. పెళ్లాం తెలివితేటలకి ముచ్చటకూడా పడ్డాడు: వెంటనే భజగోవిందం ద్వారా తన బావ రాజా ముకుందరావుగారింట్లో ‘రాజాగా’ నటిస్తున్నవైనం, అసలు యీప్లాను ఎందుకు వేశారోకూడా తెలుసుకుని, ఇటు భర్యకూ, అటు బావకి మంజరికీకూడా తెలియకుండా,

భజగోవిందంతో కలిసి, తానూ అనాటకంలో పాత్రధారి అయ్యాడు. ఇక రఘు నాటకం చూడండి. తండ్రి మంజరిని ప్రేమించమని పంపిస్తే, అక్కడ ప్రేమ పందానికి దిగినట్టు బావనీ, మంజరినీ కాస్త ఆడించి. లండన్-ర్మిటరన్థువారి వెర్రిచేష్టలతో, ముకుందరావుగారి మనస్సువిరిచి వచ్చాడు. ఇక ఇంటివద్ద 'ఇది దొరలఫాషన్' అని ప్రేమ సరాగాలతో మూగపిల్ల వెంటబడి తండ్రిని హడలుగొట్టడం సాగించాడు.

ముకుందరావుగారు మంజరిని రాజూకే యివ్వడానికి నిశ్చయించాడు. అప్పుడైనా నిజంచెప్పితిరాలని తన వివరాలన్నీ తెలియజేస్తూ, రాజా ముకుందరావుకి ఉత్తరం పంపాడు. ఆయన ఉత్తరంచూచి "మంజరిని ప్రేమించినమాట వాస్తవం" అన్నంతవరకు చదివి యికపైన "రాజా చీదవాణ్ణంటూ వ్రాసినభాగం" చదవకుండానే, ఆసమయంలో అక్కడికి వచ్చిన రామదాసుతో, "రాజాగారు ఒప్పుకున్నారు, మంజరిని ఆయనికే యిస్తున్నాను" అని ఖచ్చితంగాచెప్పి రామదాసును పంపించాడు.

కాని అపర చాణక్యుడైన రామదాసు ఈ పెళ్లి జరగనిస్తాడా!

జరగనీయకపోతే చతుర నాటకసూత్రధారి భజగోవిందం ఊరు కుంటాడా!

మరి పెద్దలుకూడా తమ పంతాలు నెగ్గించుకోడానికి ఎవరికి చేతనైన వేషాలు వారు వేయకపోతారా!

ఎవరే వేషాలువేసినా చిన్నవాళ్లాడిన చిత్రనాటకం మనసు నొప్పించ కుండానే పెద్దలను మంచి మార్గానికి తీసుకురాకపోతుందా!

ఈ చిత్ర సన్నివేశాలన్నీ తెరమీద చూసి ఆనందించవలసిందే.

అప్పుచేసి పప్పుకూడు తినరా ఓ నరుడా
గొప్పనీతి వాక్యమిదే వినరా పామరుడా ॥

దొంగతనము తప్పురా దోపిడీలు ముప్పురా
అందినంత అప్పుచేసి మీనం మెలితిప్పురా ॥

ఉన్నవారు లేనివారు రెండే రెండు జాతులురా
ఉన్నచోట తెచ్చుకొనుట లేనివారి హక్కురా ॥

వేలిముద్ర వేయరా నంతకాలు చేయరా
అంతగాను కోర్టుకీడిస్తే ఐ. పి. బాంబుందిరా ॥

రూపాయే దైవమురా రూపాయే లోకమురా
రూకలేనివాడు భువిని కానుకు కొరగాడురా ॥

మంజరి :—చివురుల పూవుల సింగారముతో తీవెలు సొంపును గనలేదూ
ముసిముసి నవ్వుల గిలిగింతలతో వసంత ఋతువా రానేలేదూ—

కాలం కాని కాలంలో కూయిల కూత లెందుకనో

తరుణం కాని తరుణంలో నా మది యీ గుబు లెందుకనో ॥కాలం కాని॥

ఉష :—వలపులు మీటగ తీయని పాటలు హృదయ వీణపై పలికెనుగా
ప్రియతము గాంచిన ఆనందములో మనసే వసంత ఋతువాయెనుగా

కాలం కాని కాలంలో కూయిల కూత లెందుకనో

తరుణం కాని తరుణంలో నీమది ఆ గుబు లెందుకనో ॥కాలం కాని॥

మంజరి :—తలుకు బెళుకుల తారామణులతో శారద రాత్రులు రాలేదూ
అకాశంలో పకపకలాడుతు రాకా చంద్రుడా రానేలేదూ-

కాలం కాని కాలంలో చల్లని వెన్నెల ఎందుకనో

తరుణం కాని తరుణంలో నా మది యీ గుబు లెందుకనో ||కాలం కాని||

ఉష :—తలచిన తలపులు ఫలించగలవని బులబాటము బలమాయెనుగా

పగటి కలలు గను కన్యామణులకు ప్రియుడే రాకా చంద్రుడుగా

కాలం కాని కాలంలో చల్లని వెన్నెల అందుకనే

తరుణం కాని తరుణంలో నీ మది ఆ గుబు లందుకనే ||కాలం కాని||

లీల :

రామరామ శరణం భద్రాద్రిరామ శరణం

తాటకినివధించి మునిరాజు కృపనుగాంచి

శిలకు ప్రాణమిచ్చి నన్నుతులు గాంచినట్టి

||రామరామ||

శివుని విల్లుద్రుంచి శ్రీజానకిని గ్రహించి

జనకుమాటనెంచి వనవాస మేగినట్టి

||రామరామ||

రావణుని వధించి ఘనకీర్తి జగతినించి

పాపముల హరించి భువినెల్ల గాచునట్టి ||

||రామరామ||

భజగోవిందం :

సీ|| నవకళా సమితిలో నా వేషమును చూసి

ఎచ్చటెచ్చటి జనుల్ మెచ్చవలదె !

నటరాజ నటరత్న నటకావతంసుడ౯

బిరుదులు గొని విజ్ఞవీగవలదె !

ప్రతి పట్టణ గ్రామ పల్లెపల్లెలుకూడ

ఈ భజగోవింద మేలవలదె !

ఊరూర గల కాఫిహోటళ్లలో, కిల్లి

కొట్లలో మన కప్పు పుట్టవలదె !

అంధనాటక రంగమార్తాండు డనుచు సభలు కావించి ప్రేక్షకుల్ సత్కరింప

పెట్టుబడికోస మప్పు లిప్పించి, యిచ్చి, ఈ విశాలాంధ్ర నన్ను పోషింపవలదె !

స్తేజిత్రామా : నర్తకి

జోహారుగై కొనరా, దేవా ; నేధన్యనై తినిరా, దేవా

॥జోహారు॥

నీ మందహాసం, నీ నిండు మౌనం,
నా నోము ఫలములురా, దేవా

॥జోహారు॥

భావ భరితముగ రాగ గమకముల గానముతో నిను పిలిచెదరా,
ఓయ్యారములా, నయగారములా నటనల కొలిచెదరా, దేవా ; ॥జోహారు॥

హావభావముల సరసలాలనలు నీలో చాలా వెలసెనురా
ఉప్పొంగిన నీ హృదయ రహస్యం చూపుల తెలిసెనురా, దేవా, ॥జోహారు॥

భ జ :—తన ధర్మంబును పూర్తిగా మరచె కాంతాలోలుడై రాజు, హె
చ్చిన కామాంధత చూడడాయెను ప్రజాక్షేమంబు, పట్టంపు రా
ణినె నిర్లక్ష్యముచేసె, మంత్రులకు నేనిక దర్శనం బీయడా
యెను, దేశానిక రాజకంబిటుల ప్రాప్తించెకదా, అక్కటా !

మంత్ర :—నీ సుఖమును నీ భోగమె,
చూసిన నెటులొను, తల్లీ, చూడుము ప్రజలక
దేశముకోసము త్యాగము,
చేసిన నీకీర్తి నిలుచు స్థిరముగ ధరణిక.

నర్తకి :—నీకు వినిపించనేలేదా, దేవా నాకు వినిపించిన ఈ జాలిపిలుపు ॥నీకు॥

పాలించు దొరలేక పాపులు చెలరేగ, అష్టకష్టాలతో అల్లాడ ప్రజలు
ఆకసము చించుకొని వేయి కంఠాలతో, అదుకోరమ్మని అర్తారవాలూ ॥నీకు॥

చెరబట్టవచ్చిన పరరాజులనుగాంచి, విలపించుచున్నది నీ రాజ్యలక్ష్మీ !
ఆకసము చించుకొని వేయి కంఠాలతో, అదుకోరమ్మని అర్తారవాలూ ॥నీకు॥

భజ :

ఓ మరదలా ! నా మదిలో పొంగి పొరలేపేమ వరదలా !
నీరూ, పాలూ కలిసి ఒకటై నటులే నీవూ, నేనూ ఒకటేగదా—

ఓ పంచవన్నెల చిలకా ! నీ కెందు కింత అలకా !
మాటాడవేమే, నీ నోట ముత్యాలొలకా !

॥ఓ పంచవన్నెల॥

ఉష : — ఓహో ! బావా ! మార్చుకో నీ వంకరటింకర దోవ !

ఊరికే, నీవూ నేనూ ఒకటే అనుకుంటే ఒప్పుతుందా యీ లోకం....

ఓ కొంటె బావగారూ, మన కెందు కింక పోరు—

మా నాన్నగారు చూస్తే, మీ దుమ్ము దులుపుతారు

॥ ఓ కొంటె ॥

భజ : — సీమటపాకాయలాగ, చిటాపటా లాడేవు

ప్రేముండా లేదా ఓ మరదలా నామీదా

॥ ఓ పంచ ॥

ఉష : — మరదలినై తేమాత్రం, మరీ అంత చనువా

మరియాద కాదూ నీ బావమరది చొరవా

॥ ఓ కొంటె ॥

మంజరి : — ఎచటినుండి వీచెనో ఈ చల్లని గాలి

తీవెలపై ఊగుతూ పూవులపై తూగుతూ

ప్రకృతి నెల్ల హాయిగా తీయగా మాయగా పరవశింప జేయుచూ

రాజా : — ఎచటినుండి వీచెనో ఈ చల్లని గాలి

జాబిలితో అడుతూ వెన్నెలతో పాడుతూ

మనసుమీద హాయిగా తీయగా మాయగా మచ్చమందు జల్లుతూ

మంజరి : ఎచటినుండి వీచెనో ఈ చల్లని గాలి

హృదయ వీణ మీటుతూ ప్రేమ గీతి పాడుతూ

ప్రకృతి నెల్ల హాయిగా తీయగా మాయగా పరవశింప జేయుచూ

ఎచటినుండి వీచెనో ఈ చల్లని గాలి !

మంజరి : సుందరాంగులను చూసిన వేళల కొందరు ముచ్చట పడనేలా !

కొందరు పిచ్చను పడనేలా !!

ర ఘ్న : అందము ప్రాయము ఐశ్వర్యముగల సుందరి దొరకుట ఆరుదుకదా !

ముందుగ ఎవరిని వరించునోయని తొందరలో మతిపోవుకదా !!

రాజా : హృదయమునందలి ప్రేమగీతమే మధురముగా వినిపించుకదా !

మందహాసమున మనసును దెలిపే ఇందువదన కనువిందు కదా !!

మంజరి : ప్రేమపరీక్షలు జరిగే వేళల కొందరు పరవశ పడనేలా!
కొందరు కలవర పడనేలా!!

రఘు : యువతిచెంత పరపురుషుడు నిలిచిన భావావేశము కలుగుకదా!
ప్రేమపందెమును గెలిచేవరకూ నా మది కలవర పడునుకదా!!

రాజా : కోయిల పలుకుల కోమలి గాంచిన తీయని తలపులు కలుగుకదా!
వరము లొసంగే ప్రేమదేవి గన పరవశమే మది కలుగుకదా!!

రఘు

మూగవైన ఏమిలే నగుమోమే చాలులే
సైగ లింక చాలింపుము జాణతనము తెలిసెనులే ॥ మూగవైన ॥
ఆపలేని అనురాగం చూపులలో తొణికిెనులే
దొంగమనసు దాగదులే సంగతెల్ల తెలిసెనులే ॥ మూగవైన ॥
పలుకకున్న నేమాయెను వలపుబాస లింతేలే
నను దయతో ఏలుకొమ్ము కనుసన్నల మెలిగెదలే ॥ మూగవైన ॥
అందాలే బందాలై నను బందీ చేసెనులే
కలవర మిక ఎందుకులే వలదన్నా వదలనులే ॥ మూగవైన ॥

చిత్రనళీయము (కల)

1. ఇంద్రుడు :—మనసు నీదని నలునకు మాటనిచ్చె
నొర, దమయంతి! ఆమె స్వయంవరమట!
ఇప్పుడు తనమాట నెటుల చెల్లించగలదొ!
అది పరీక్షింపవలె రండు, ఆమరులార!
2. ఇంద్రుడు :—శుభమస్తు! నలరాజ! సురనాథుడను నేను
యమ వరుణులు వీరు, అగ్ని యితడు!
నలుడు :—ఐన ధన్యుడను, మీ అభిమత మేమియో
తెలుపుడు, నెరవేర్చగలను నేను!

ఇంద్రుడు :—దమయంతి మాలోన తన యిచ్చవచ్చిన
సుందరు వరియింప చూడవలయు!

నల్లుడు :—సరికాని, దేవ ! ఆ సరసాంగి శుద్ధాంత
సీమకు నేనెట్లు చేరగలను ?

ఇంద్రుడు :—అమరులకు రాయబారివై అరుగు వేళ
నిట్టి శంకలు భయములు నేల నీకు ?
దీని శిరమున ధరియింతువేని పరుల
కేరికిని కానరావు నరేంద్ర ! చనుమ !

దమయంతి :—చూడ నద్భుతమయ్యె, శుద్ధాంత సీమకు
చేరిన దివ్యులు మీరలెవరో ?

నల్లుడు :—నారీ శిరోమణీ ! నలుడనువాడను
సురదూతనై నిన్ను చూడవలసె !
వరుణేంద్ర యమ వహ్నిసురలలో నొక్కరి
వరియింప వలెనట, తరుణి నీవు !

దమయంతి :—హంస మాటలు విని, ఆత్మేశుగా మిమ్మె
వలచితె నెటుల నన్యుల దలంతు ?

నల్లుడు :—నంతోషమే కాని, అంతటి వేల్పుల
కాదన కష్టముల్ కలుగు నబల !

దమయంతి :—కష్టములనై న సుఖములుగా దలంతు
మీకు నర్థాంగి నగుటయె నాకు చాలు !
వేల్పులకు మ్రొక్కి ఎంతయు వినుతి జేసి
వారె దీవింప మిమ్ము నే బడయుదాన !

దమయంతి : నలరాజేంద్రు వరించియుంటి నతడే నా నాధుడెన్నేని జ
న్మలకీ శోధన లేల ! దీననగు నన్ మన్నించి శాంతింపరే !
చలమున్ వీడరె ! కామరూప మహిమల్ చాలించి పుణ్యాత్ములై
నలునిన్ నన్ను ననుగ్రహించి దయతో న్యాయంబు పాలింపరే !

రఘు

చిన్నారి చూపులకు ఓ చందమామా
ఎన్నెన్నో అర్థాలు ఓ చందమామా, నా చందమామా
తలుపుచాటున దాగి ఓరచూపులు చూస్తే
పిలిచినట్టే వెళ్లి పలకరించాలంట

తప్పించుకొని పోయి జాలిగా చూస్తేను
వలచినట్టే ఎంచి మురిసిపోవాలంట

॥ చిన్నారి ॥

కనుబొమలు చిట్టించి కోరచూపులు చూస్తే
తన నింక విడువనని బాస చేయాలంట
కొంగు సవరించుకొని కొరకొరా చూస్తేను
చెంగు వీడనటంచు చెంత చేరాలంట

॥ చిన్నారి ॥

సాధు (రాజా)

ఆనందం పరమానందం

బాలకృష్ణునీ లీలలు గాంచిన భక్తకోటులకు బ్రహ్మానందం ॥ ఆనందం ॥

యమునా తటమున గోపిక లందరు కృష్ణుని వెదకుట ఆనందం

ఎవరికి దొరకక మురళీలోలుడు రాధకె చిక్కుట పరమానందం ॥ ఆనందం ॥

వేణుగానమున శిశువులు పశువులు తన్మయమందుట ఆనందం

కృష్ణుని ముందర జగమును మరచే రాధను గాంచుట బ్రహ్మానందం ॥ ఆ ॥

సాధు (పద్యాలు)

కప్పను బట్టిన పామును, గప్పన పట్టంగ గద్ద కనిపెట్టుండెన్
గొప్పలు కొట్టేవారల, పప్పుడకదు సాములొద్ద భజగోవిందా !

కాకులు పెట్టిన గూళ్లను, కోకిలములు గుడ్డుపెట్ట కోత్తై భువిలో
మేకలనే తినసాగెను, పాకారికి తిప్ప లొచ్చె భజగోవిందా !

నీ లోపలి నా లోపలి, లోలోపలి గుట్టు తెలియ లోకమె తెలియు
పాలను నీరము కలిపిన, పాలే యగు నీరు గాదు భజగోవిందా !

రఘు :—చేయి చేయి కలుప రావె హాయి హాయిగా
నదురు బెదురు మన కింకా లేదు లేదుగా—

॥ చేయి ॥

లీల :—పెద్దవారి అనుమతింకా లేదు లేదుగా
చేయి చేయి కలుపు టెలా హాయి హాయిగా

॥ చేయి ॥

రఘు :—మగని మాట కెదురాడుట తగదు తగదుగా
నాతి చెంత విరహము నే తాళలేనుగా

॥ చేయి ॥

లీల :—వీలుకాని విరహ మింకా వలదు వలదుగా
దాసిమీద వలపు మీకు తగదు తగదుగా

॥ చేయి ॥

భజగోవిందం & ఉష

భజ :—కాశీకి పోయాను రామాహరీ, గంగతీర్థంబు తెచ్చాను రామాహరీ !

ఉష :—కాశీకి పోలేదు రామాహరీ, ఊరికాల్వలో నీళ్లండి రామాహరీ !
మురుగుకాల్వలో నీళ్లండి రామాహరీ !

భజ :—శ్రీశైల మెల్లాను రామాహరీ ! శివుని వీభూతి తెచ్చాను రామాహరీ !

ఉష :—శ్రీశైలం పోలేదు రామాహరీ ! శివుని వీభూతి తేలేదు రామాహరీ !
ఇది కాష్ఠంలో బూడిద రామాహరీ !

భజ :—అన్న మక్కరలేదు రామాహరీ ! నేను గాలి భోంచేస్తాను రామాహరీ !
ఉత్త గాలి భోంచేస్తాను రామాహరీ !

ఉష :—గాలితోపాటుగా రామాహరీ ! వీరు గారెలే తింటారు రామాహరీ !
నేతిగారెలే తింటారు రామాహరీ !

భజ :—కైలాస మెల్లాను రామాహరీ ! శివుని కల్లార చూశాను రామాహరీ !
రెండు కల్లార చూశాను రామాహరీ !

ఉష :—కైలాస మెళితేను రామాహరీ ! నంది తన్ని పంపించాడు రామాహరీ !
బాగ తన్ని పంపించాడు రామాహరీ !

భజ :—అలుబిడ్డలు లేరు రామాహరీ ! నేను ఆత్మయోగీనండి రామాహరీ !
గొప్ప ఆత్మయోగీనండి రామాహరీ !

ఉష :—ఆ మాట నిజమండి రామాహరీ ! నేను అందుకే వచ్చాను రామాహరీ !
నేను అందుకే వచ్చాను రామాహరీ !

టెక్నిషియన్లు

కథ	చక్రపాణి, సదాశివబ్రహ్మం ప్రసాద్.
మాటలు	సదాశివబ్రహ్మం
పాటలు	పింగళి నాగేంద్రరావు
చాయాగ్రహణం	మార్క్స్ బార్ట్లీ
శబ్దగ్రహణం	వి. శివరాం, బి.ఎ., బి.యస్.సి.
ప్రొసెసింగ్	ఎన్. సి. సేన్ గుప్త, బి.యస్.సి.
సంగీతం	యస్. రాజేశ్వరరావు
ఆర్టు	గోఖలే - కళాధర్
డాన్సు	పి. కృష్ణమూర్తి
ఆర్కెస్ట్రా	పి. కృష్ణమూర్తి
ఎడిటింగ్	కళ్యాణసుందరం - రాధాకృష్ణ
మేకప్	పీతాంబరం - భక్తవత్సలం
సహాయనిర్వాహకులు	చలపతిరావు, జగన్నాథం
సహాయదర్శకుడు	సి. నాగేశ్వరరావు
ప్లేబాక్	ఘంటసాల, పి. యం. రాజా, సత్యం, లీల, సుశీల, స్వర్ణలత
గీవాకలరు నృత్యం	ఇ. వి. సరోజ

దర్శకుడు : ప్రసాద్

నిర్వహణ : నాగిరెడ్డి, చక్రపాణి

స్టూడియో : వాహిని

నిర్మాతలు : విజయా

